

rozhodnutí vydáno, změněno v ten smysl, že majitel domu musí uprázdněný byt pronajmouti státnímu zaměstnanci, kterého úřad označí. Z nynějšího znění § 13 plyne, že volnost vlastníka domu jest omezena tak, že ani nemůže byt podržeti pro sebe, ani jinak s ním naložiti, nýbrž musí jej pronajmouti určenému státnímu zaměstnanci; jest proto lhostejno, chce-li bytu sám používatí a k jakému účelu, z jakého důvodu ho potřebuje.

Že znění předpisu § 13 bylo změněno právě k tomu cíli, aby vyloučena byla volnost vlastníka, naložiti s uprázdněným bytem jinak než pronájemem osobě, pro niž byl byt zajištěn, potvrzuje důvodová zpráva k zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb., v níž se praví, že změněným textem § 13 má býti zřetelně vysloveno, že majitel domu jest v každém případě povinen zajištěný byt pronajmouti státnímu zaměstnanci úřadem označenému.

St-lka nemůže proto s účinkem namítati, že bytu potřebuje nutně pro sebe, a není tedy vadou řízení, že nebyl vzat zřetel k této okolnosti.

Také z ustanovení § 2, odst. 4 cit. zák. nelze ničeho dovozovati pro stanovisko stížnosti, neboť předpis ten se vztahuje jen na místnosti pronajaté a neobydlené, o nichž v odst. 1 § 2 se mluví, a nepřipouští analogického použití na případ zajištění bytu v § 13 upravené, neboť oboje ustanovení jsou výjimečná a nejsou v žádné souvislosti. — — —

Č. 3156.

Zajištění bytu: * Státní zaměstnanec, jehož byt byl zajištěn ve smyslu ustanovení § 13 zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb., není legitimován k rekursu do tohoto zajišťovacího opatření.

(Nález ze dne 23. ledna 1924 č. 896).

Věc: Ludmila B. a Jaroslav M. v Liptovském sv. Mikuláši proti župnímu úřadu v Liptovském sv. Mikuláši o zajištění bytu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím byl k odvolání Jaromíra N. v L. sv. M. zrušen výměr první stolice zajišťující byt jeho pro Jaroslava M. a byt tento zajištěn pro Antonína L., kancelistu tamního okr. úřadu, přičemž žal. úřad se dovolává stejně jako první stolice § 13 zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. . . . .

O stížnosti proti rozhodnutí tomu podané uvážil nss toto:

Z ustanovení § 13 cit. zák., že zajištění bytu působí ode dne, kterým se zruší dosavadní nájemní smlouva, a není-li tu nájemní smlouvy, ode dne, kdy se byt uprázdní, vysvítá, že zajištěním bytu není nikterak dotčeno právo dosavadního nájemníka bytu na další užívání bytu, nepřisluší mu proto právo odvolání proti opatření, kterým byt jím obývaný zajištěn byl pro jiného státního zaměstnance, neboť není vůbec stranou v řízení o zajištění bytu. Stranou jest majitel domu, jehož právo s bytem disponovati bylo zajištěním obmezeno, resp. vyloučeno; nebyl

proto Jaromír N. oprávněn, aby si jako státní zaměstnanec, jenž obývá byt v domě Ludmily B., stěžoval proti opatření správního úřadu, kterýmž byt tento zajištěn byl pro Jaroslava M.

Župnímu úřadu jako odvolací stolici náleželo, aby z moci úřední přihlížel k nedostatku legitimace Jaromíra N. k podání odvolání a nebyl tento úřad povolán, aby meritorně rozhodoval ve věci samé k odvolání podanému osobou k němu nelegitimovanou.

Zrušil-li župní úřad opatření první stolice, jímž byt Jaromíra N. zajištěn byl pro Jaroslava M., a rozhodl-li ve věci sám, vycházel z nesprávného hlediska, že prvnějšímu přísluší právo odvolací proti opatření, kterýmž se zajišťuje jeho byt pro jiného státního zaměstnance; jest proto nař. rozhodnutí nezákonné i zmatečné, ježto bylo vydáno úřadem k rozhodování ve věci nepříslušným a bylo je zrušiti z toho důvodu, pročez nemohl nss přezkoumati nař. rozhodnutí po stránce věcné.

Č. 3157.

Nemocenské pojištění. — Státní zaměstnanci:
* **Volontéři u soudů dle výn. min. spravedl. z 22. srpna 1904 č. 17.616 a kancelářští praktikanti ve smyslu § 25 nař. min. sprav. z 18. července 1897 č. 170 ř. z. nepodléhají pojistné povinnosti dle zák. o nemoc. pojištění z r. 1919.**

(Nález ze dne 23. ledna 1924 č. 913).

V ě c: Moravsko-slezská finanční prokuratura v Brně (vl. rada Dr. Jos. Voslař) proti ministerstvu sociální péče (min. taj. Dr. Jindř. Tučný — za zúčastněnou stranu adv. Dr. Jar. Košek z Prahy) o nemocenské pojištění.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím vyslovilo min. soc. péče v pořadí instancí, že praktikant Leo G. a volentéři František M., Matěj A. a Bohumír M., zaměstnaní u okr. soudu v T., podléhají nemocenskému pojištění ode dne, kdy do služeb okr. soudu vstoupili, a že jest soud ten povinen okr. nemocenské pokladně v Třebíči ušlé příspěvky zaplatiti. Rozhodnutí jest odůvodněno tím, že volentéři podléhají nemocenské pojistné povinnosti již podle § 1 zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z. a ohledně jejich pojistné povinnosti nedošlo k žádné změně ani dle zákona z 15. května 1919 č. 268 Sb.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané moravsko-slezskou finanční prokuraturou v Brně, uvážil nss toto:

§ 1 zák. o nemoc. pojištění z 15. května 1919 č. 268 Sb., jenž stanoví všeobecné zásady o pojistné povinnosti, váže povinnost tuto na předpoklad, že osoby, o něž jde, vykonávají práce a služby na základě poměru pracovního neb učnovského. Zásada tato platí — jak vysvítá z ustanovení § 3 — i pro posuzování pojistné povinnosti státu a dalších tam uvedených veřejných korporací, neboť podle tohoto ustanovení nevztahuje se na ně pojistná povinnost podle § 1 jen pokud mají v případě onemocnění proti svému zaměstnavateli nárok na služné aspoň po dobu 1 roku.